

Judikatūras krājums

Lieta C-302/18

X
pret
Belgische Staat

(Raad voor Vreemdelingenbetwistingen lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Imigrācijas politika – Trešo valstu pilsoņu statuss, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji – Direktīva 2003/109/EK – Nosacījumi pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai – 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Stabili, regulāri un pietiekami ienākumi

Robežkontrole, patvēruma un imigrācija – Imigrācijas politika – Trešo valstu pilsoņu statuss, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji – Direktīva 2003/109 – Pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšana – Nosacījums – Stabili, regulāri un pietiekami ienākumi – Jēdziens – Trešās personas nodrošināti līdzekļi – Iekļaušana – Nosacījumi

(Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts; Padomes Direktīvas 2003/109 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

(skat. 26.–31., 34.–36. un 40.–44. punktu un rezolutīvo daļu)

Rezumējums

Pieteikuma iesniedzējs, kurš lūdz piešķirt pastāvīgā iedzīvotāja statusu, lai pierādītu, ka viņam ir stabili, regulāri un pietiekami ienākumi, var atsaukties uz līdzekļiem, ko tam sniedz trešā persona

2019. gada 3. oktobra spriedumā lietā X (C-302/18) Tiesa interpretēja Direktīvu 2003/109¹, ciktāl tajā ir paredzēts, ka, lai iegūtu pastāvīgā iedzīvotāja statusu, dalībvalstis pieprasa, lai trešo valstu pilsoņi sniedz pierādījumus par to, ka viņu rīcībā gan pašiem, gan atkarīgajiem ģimenes locekļiem ir stabili, regulāri un pietiekami ienākumi, lai uzturētu sevi un savas ģimenes locekļus, neizmantojot attiecīgās dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmu². Tiesa nosprieda, ka jēdziens “ienākumi” attiecas ne tikai uz paša pieteikuma iesniedzēja, kurš lūdz piešķirt pastāvīgā iedzīvotāja statusu, ienākumiem, bet tas var aptvert arī ienākumus, kurus tam ir nodevusi trešā persona, ar nosacījumu, ka, ņemot vērā minētā pieteikuma iesniedzēja individuālo situāciju, tie ir stabili, regulāri un pietiekami.

¹ Padomes Direktīva 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV 2004, L 16, 44. lpp.).

² 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts.

Šis spriedums ir pasludināts saistībā ar tiesvedību starp X un *Belgische Staat* (Beļģijas valsts) par lūguma izsniegt atļauju veikt uzņēmējdarbību un pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanu noraidījumu. Šajā pieteikumā X norādīja sava brāļa ienākumus un iesniedza pēdējā minētā parakstītu rakstveida apņemšanos, norādot, ka viņš rūpēsies par to, lai X, kā arī viņa ģimenes locekļiem, kas ir viņa apgādībā, būtu stabili, regulāri un pietiekami iztikas līdzekļi. Pieteikums tika noraidīts, pamatojoties uz to, ka X nav pašam savu ienākumu un ka tikai tas vien, ka viņš būs brāļa apgādībā, nenozīmē, ka viņam ir regulāri un stabili ienākumi.

Tiesa pēc tam, kad tā konstatēja, ka attiecīgajā tiesību normā paredzētais jēdziens “ienākumi” ir autonomas Savienības tiesību jēdziens, norādīja, ka minētās tiesību normas formulējums pats par sevi neļauj noteikt nedz tajā minēto ienākumu raksturu, nedz izcelsmi. Proti, dažās direktīvas valodu versijās ir izmantots vārds, kas ir līdzvērtīgs vārdam “resursi”, savukārt citās valodu versijās ir izmantots vārds, kas līdzvērtīgs jēdzienam “ienākumi”. Tādējādi Tiesa veica interpretāciju, kas bija balstīta gan uz direktīvas mērķi, gan kontekstu, kurā iekļaujas attiecīgā tiesību norma, un secināja tostarp, ka Direktīva principā neļauj noteikt papildu nosacījumus saistībā ar attiecīgajā tiesību normā minēto ienākumu izcelsmi.

Pēc tam Tiesa nosprieda, ka no Direktīvas 2003/109 attiecīgās tiesību normas formulējuma, mērķa un konteksta, ņemot vērā līdzīgās Direktīvas 2004/38³ un Direktīvas 2003/86⁴ tiesību normas, pārbaudes arī izriet, ka šajā tiesību normā paredzēto ienākumu izcelsme nav noteicošais kritērijs attiecīgajai dalībvalstij, lai pārbaudītu, vai ienākumi ir stabili, regulāri un pietiekami. Proti, pat ja tām ir atšķirīga piemērošanas joma, Direktīvā 2003/109 un Direktīvā 2004/38 minētie “ienākumu” nosacījumi var tikt interpretēti līdzīgi kā tādi, kas neizslēdz, ka ieinteresētā persona var atsaukties uz ienākumiem, kuru izcelsme ir no trešās personas – tās ģimenes locekļa. Turklāt no Direktīvas 2003/86 izriet, ka noteicošā nav ienākumu izcelsme, bet gan to stabils un pietiekamais raksturs, ņemot vērā ieinteresētās personas individuālo situāciju.

Visbeidzot Tiesa ir nospriedusi, ka kompetentajai valsts iestādei ir jāizvērtē, vai ienākumi, kuru izcelsme ir no trešās personas vai pieteikuma iesniedzēja ģimenes locekļa, ir uzskatāmi par stabiliem, regulāriem un pietiekamiem. Šajā ziņā var tikt ņemts vērā trešās personas vai pieteikuma iesniedzēja ģimenes locekļa apņemšanās nodrošināt iztikas līdzekļus juridiski saistošais raksturs, ģimenes saite starp pieteikuma iesniedzēju un ģimenes locekli vai ģimenes locekļiem, kas ir gatavi nodrošināt viņam iztikas līdzekļus, kā arī viņu ienākumu raksturs un nepārtrauktība.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV 2004, L 158, 77. lpp., un labojums – OV 2004, L 229, 35. lpp.).

⁴ Padomes Direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos (OV 2003, L 251, 12. lpp.).